

Forvisning af sigøjnerne
af den Ærede Doctor Sancho de Moncada
Professor i De hellige Skrift ved Universitetet i Toledo

Sigøjnerne har altid forvoldt stor skade på Guds udvalgte folk, men den Øverste Konge gjorde folket fri af dem, gennem talrige mirakler som den Hellige Skrift beretter om. Dette skrift opfordrer derfor Hans Kongelige Majestæt til, ved en lignende mirakuløs udvisning, at befri sit folk for disse sigøjnere.

Sigøjnerne er dårlige mennesker og på alle måder skadelige for Riget. For det første, fordi de er fjender af Staten. Hvor de end befinder sig, opfører de sig som spioner og forrædere af Kronen, hvilket er meget let at overbevise sig om, hvis man tænker på den lethed hvormed de kommer ind i landet, og det faktum at de taler alle sprog.

For det andet, fordi sigøjnerne er dovne folk og vagabunder, til ingen nytte for Riget, uden evner for handel, og uden nogen egentlig beskæftigelse, og hvis de har en, så er det den at fremstille dirke og brækjern til brug for deres egentlige gerning, som er at udsuge og nedbryde Riget og udnytte de goder der er frembragt af fattige landarbejdere i deres ansigts sved.

Sigøjnerne er endnu mindre til nytte end maurerne, for de bidrog dog på en vis måde til samfundet og det Kongelige Rentekammer. Men sigøjnerne er ikke landarbejdere, gartnere eller handelsfolk, de egner sig kun til det samme som ulve gør: At stjæle og og stikke halen mellem benene.

For det tredje: Sigøjnerkvinderne er offentlige skøger, som går på omgang mellem deres mænd, og med deres danse, måder at bevæge sig på, tale og vulgære sange forvilder de stor skade på Hans Majestæts undersåtter. Det er almindeligt kendt at de har forvoldt et uendeligt antal skader i gode og anstændige hjem; De har skabt afstand mellem gifte kvinder fra deres ægtemænd, perverteret de unge frøkener, og i det hele taget udviser de en opførsel der kendetegner den typiske skøge: De er løse på tråden, taler meget og skaber altid uro på offentlige pladser og stræder.